

कुमार कश्यप माता

Dhamma.Digital

अनुवादक
भिक्षु विवेकानन्द

प्रकाशकः - सुशीला अनागारिका

बुद्ध सम्बत् २५०५

विक्रम सम्बत् २०१६ बैशाख १

प्रथमवार १०००

मूल्य १२५

थःगु ख

२०१८ सालया वर्षावास बलम्बुस्थित प्रणिधि पूर्ण विहारे जुल । वर्षावास धुनेवं भोजपुर बने मागु कारण न्होने च्वं वल । च्वं कारण ध्वं खः । ८० च्ये दँ पुले धुं कुह्वा अजि छक छेयागु ख्वा खेगु इच्छायाना आपालं समाचार छ्रवया हया च्वन । मेगु कारण महापरित्राण ।

ध्वहे निगु कारण न्होने तया भोजपुर ख्वगा बना । क्रमशः मंसीरया कृष्णपक्ष अष्टमि खुनु भोजन इत्ते भोजपुर ध्यन । अनदुपि उपासक उपासिका तथा सपरिवारपि नापं कुशब्दवार्ता धुं का थमं ज्वना बनागु ‘ज्वरा’, ‘अनत्त लक्खण’; सफू वितरण याना व सफूत आपासिनं ब्वनेगु अभिलाषा यागु खना अनहे ज्वना कुमार कश्यप माता धयागु सफू छगु नं अनुवाद सुरयाना । ध्व बाखँ च्वे धुनेवं अनागारिका सुशीला यात ज्वना न्यंका अले सुशीलां सफू प्रकाश याये गुलि श्रद्धा न्होने तय हल । सफू प्रकाशया लक्ष अनागारिका या मां सुभलक्ष्मी १४ साल आश्वीन ७ गते अमाइ खुनु परलोक जुया वंगुदु हानं च्यान्हु लिपा १५ गते अष्टमि खुनु किंजा ज्वत्रमान परलोक जूगुदु । वस्पोलपिंगु हे सुर्गति कामना यास्ये ध्व पुण्य कार्य सुसम्पनयागु जुल ।

हानं थथेहे २००७ साल या भाद्र महिना ३५ ख्वी न्यादँ यागु उमेरेहे हेमाया उपासिकानं परलोक जुया वंगु दु । अले वेकया हे स्नेहिकेहे शीलशोभां ततायागु गुणानुभृति ध्व पुण्य कार्य सहयोग ब्यूङुदु । थथे हे मेमेपिसंनं सहयोग ब्यूगु दु । उकिं थन वस्पोलपिंगु नामावली बिन्येना—
सुशीला अनागारिका ५०। गङ्गादेवी, करुणा कुमारी २।
शील सोभा ३७। रुक्मणी, देवी सोभालक्ष्मी १।

मोतिराज शाकग	१०।	मैयादेवी, हरिदेवी	३।
भक्तकुमारी	५।	बुद्धलक्ष्मी	१।
सिद्धिराज	४।	राजकुमारी, मायादेवी	१।
तेजराज	४।	हर्षकुमारी	२।
ज्ञानकुमारी	२।		

थव सफू धम्मपद अट्टकथा व जातक च्वया च्वयागु
खः । थुकि वैराग्या निम्ति असुभ भावनाया व्याख्या बाँलाक
जूगु दु । गुह्य उपासिकां थःगु शरीरयात दूष खँका गृहस्थ
जीवन यात जञ्जाल भाषाः बुद्ध धर्मे पलाछ्विना जन्मजरा
च्याढि मरण मुक्तगु मोक्ष प्राप्त यागु खँ बाखन कना च्वनी ।
हानं मूर्खत नाप च्वना म्वाना च्वनेगुसकं विद्वान्त नापं
च्वना सिना वनिगु श्रेय व तथागतं असिम कृपातया उप-
कार यागु तथा थःया भरोसा थःहे खः थःया मालिक थःहे
खः धयागु शिक्षा न प्रस्तुत जू ।

थव सफू थुनि याकन्न पिकायेगु निम्ति न्होने च्वंद्व
सुशीला अनागरिका तथा शीलसोभा सह सकल चन्दा दाता
पिन्त हार्दिक धन्यवाद दु ।

आशादु मेमेपिं पाठकपिसंन थथेहे श्रद्धा तया बुद्ध बचना-
मूत प्रकाशया निम्ति फकोनं न्होने वइ धयागु अस्तु ।

—अनुवादक

कुमार कङ्गयप माता

अत्ताहि अत्तनो नाथोति, थुगु धर्म देशना शास्त्रा
ज्ञेतव्यन विहारे विहारयान्न विजयान्न च्वंगु बखते, कुमार
कङ्गयप वा मांगागु बारे आङ्गा जुया विजयागु जुल ।

थुगु जुलसं राजागिरो (छहा) महा सम्पति सालिङ्ग
साहृदया ष्ट्याय्मचा खः । थुगु मचाया विचार न्हावले स्वच्छ
व पवित्रतागदुगु जुया च्वन । वयागु विचारे कलंक धवागु छुं
मदु । अन्तिह्न शरीरम्भसः । अव मचायागु हृदये मुक्ति घले
दुने मत च्यायथें च्याना च्वंगु जुल । जब अव मचा धागु
ल्हागु कगु खःत फुक अवीका विचार थायेगु शक्ति दुड
जुसेंले वया मन प्रवज्या पास्वे बनर च्वंगु जुल । गृहम्भ
जीवन यात वं महा जंजाल खना च्वन । उकि वं भिक्षुणी
जू वनेगु ईच्छायाना थःमां अबु याथाये बना धा वनी ।
मां ! ब्वाः ! जिगु मन छें च्वनेगु ईच्छा मजू । जि (मोक्ष)
यंकीगु बुद्ध धर्मे बना प्रबजित ज्ञवनेगु ईच्छा जुया च्वन ।
उकिं जित प्रवज्या ज्वीत अनुज्ञा विया दिसँ ।

मा बौ पिंसँ— मै ! छुं छुधया च्वनागु थुगु कुल महान
अनव्यानया कुल खः । हानं छः जिमि याकचाङ्ग म्हाय्मचा
खः उकि छन्त प्रवज्या जुवनेगु अनुज्ञा दइ मसु ।

वं मचां धासा अव खँ मां बौया न्होने न्हावले न्हाथना

च्वनी । तर माँ अबुं धासा च्यात प्रवर्ज्या जुवनेगु आज्ञा
गवले हे मध्य ।

व मचां माँ बौ याके आज्ञा फव फवं आज्ञा मब्यूगुडि
दिक्क चाया मेगुहे विचार ल्वीका थबे धाल । माँ ! च्वाः ।
अथेसा जित पेन्ह विशा छ्वः च्या विचार दु, भात वना
भातयात खुसियाना अन भिकुणी जुवनेगु, डकिं वं अथे
धागु च्वः ।

माँ अबुपिंस बखँ न्यना च्यात स्वया खना विचाह्याना
विया छ्वत । व भात पिथायेवना मुरुषयात देवता समान
मानेयाना शील सदाचारयात पालनयाना गृहस्था अमया
जीवन हना वथा च्वन । कमशः व नभवदोनं जुल । तर वं
थः प्वाथे दत्तधका मस्यूनी ।

छन्दु उगु नगरे नक्खत किठन (गुणपुनिथे जागु)
नव माने याय् गु नायखि च्वयेकल । नगरे च्वंपि सकले
खुसि प्रशन्न जुया बाँ बाँलाक चसतं पुनर उत्सव मध्ये या
वना च्वन । नगर देवनगर समान (धंजा पताकादि) ब्वेका
बाँलाका च्वन । तर थुगु प्रकारं विशाल नक्सां उत्सव मादे
यातनं व मचा न थगु शरीरे चन्दनादि (पाडदर क्रम) बुला
च्वन, न त्व बाँलाक चसतं पुन्यगु स्वत नत्व तीसाहे तीगु हे
विचायात । न्हापा लिपा गथेखः अथेहे साधारण उवरतुं
जुया च्वन ।

अले च्यात भातम्हे सिन सःता धाल — भद्रे ! नगर
बासिपि सकले उत्सव मानेयावना च्वन । छ जक छाय थंव
समाय् मयास्ये सुमुक च्वनागु ?

वं- आर्य ! थव शरीर स्वीनिता प्रकारया अशुचि भरे

बुया च्वंगु ख । थन्यागु अपवित्रगु शरीरयात अलंकृतयाना
बॉलाकाय शोभा हे छु ? थव शरीर न देवयागु देकातःगु खः
न ब्रह्मायागु खः । न सुवर्णयागु खः न मणियागु खः न हरि
चन्दनयागु खः । न पुण्डरीकयागु ख न त्व कमलयागु हे खः ।
थवला केवल गर्भ हे उत्पन्न जुया च्वंगु खः । न थु'क अम्रित
औषधं पूर्णजुया च्वंगु दु थवला पवरहे दुना, मां अबुयागु
संयोगं दया च्वंगु शरीर खः । थव आनन्द्य जुया वनीगु खः ।
थवयात बेला बखते मालिसयाना न्हाकु हे दिया याना तसर्व
याकनं हे स्यना फुना वनीगुनं थव शरीरया स्वभाव खः । थव
केवल ईमसान जक बढेयाना बिगु बस्तु खः । थवला
वृष्टाया कारणं दृश्यवया च्वंगु अले शोक सन्तापया निदान
जुया बिलाप कायगुया कारण जुप्ता च्वन । थव दया च्वंक
रोगवा क्षें खः हानं नाना प्रकारया दस्डकर्मनं भोगयाक
मालिगु देह खः । थुके दुने स्वत धासा पवहर सिवाय मेगु
छुं मदु । निहथं पिने पवहर प्याहाँ वया च्वनी । की तयेगु
क्षें जुया च्वन । न्हावले ईमसान पाखे वना च्वनी मरण हे
थुकिया अन्त खः । थव शरीर सकलया न्होने दःसानं पवहर
सिवाय् मेगु छुं मदु थका थये धया च्वन ।

अद्वी नहारु संयुक्तो तचमंस विलेपन,
छविया कायो षट्च्छन्नो यथा भूतं नदिससति ।

अन्तपूरो उदरपूरो यक पेलस्स वत्थिनो,
हृदयस्स षफकासस्स वक्कस्स पिहकस्स च ।

सिघानिकाय खेलस्स सेदस्स मेदस्स

त्वोहितस्स लभिकाय पित्तस्य च वसाय च ।

अथस्स नवहि सोनेहि असुचि सवति सबदा,
अकिञ्चम्हा अकिञ्च गृथको कणहम्हा कणगृथको॥

सिघानिका च नासातो मुखेन वसति एकदा,
पित्त' सेम्हं च वमति कायम्हा सेद जल्लिका ।

अथस्स सुभिर सीमं पत्थलुङ्गेन पूरिवं ,
सुभतो न मञ्चति बालो अविज्ञाय पुरक्खतो ॥

अनंतादीनवो कायो विषरूक्ख समूपमो ,
आवासो सब्ब रोगानं पुञ्जो दुक्खस्स केवलो ।

सच्चे इमस्स कायम्ह अन्तो वाहिरनो सिथा,
दण्ड नून गहेत्वान काके सोणे च वारये ॥

दुगन्धो असुची कायो कुणपो बालाभिनन्दितो,
निन्दितो चक्खुभूतेहि कायो बालाभिनन्दितो ।

ध्व(शरीर)क्वे व नसाया संयोगं बने जुया च्वगु खः। उक्ति
द्युयोने लाः व छयोगुनं भुना तःगु खः। ध्व शरीर यम्त यथार्थ
रूपं स्वत धासा बालागु बस्तु छुंनं खनि मसु । थुकि आला-
घुति अमाशय प्वा. हृदय स्ये स्वं पिलि न्हि, ई, च.ति चिकं
हि, ला पित्त दाः आदि भरेजुया च्वंगु दु ; ध्व शरीरे गुगूं
द्वार दु व द्वारपति न्हावलें असुचि फवहर प्याहाँ वया
च्वनी । मिखां मिखापिच, न्हायपनं न्हायपं प्वीं न्हासं न्हि
गवलें गवलें महुं षितनं कःफनं लह्या हया च्वनी । ध्वः
शरीरे चति वया च्वनी । छेने न्हायु जाया च्वगु दु । केवल

अविद्या तोपुना तःपि सत्त्वपिंतहै जक ध्व शरीर अतिकं
बाँलागु भाप। प्रेम आकर्षत जुया च्वनी। ध्व बिषमाथे
जागु शरीर खः । (आदिनवं) अनेक प्रकारया दोषं युक्तजुया
च्वंगु खः दया च्वंक रोगया क्षें दुःखया पूंज खः । यदि छुं
कारण बस ध्व शरीरे दुने च्वंगु भाग पिने प्याहाँबल धासा
अले कथिज्वना को, स्विचात ख्यायत तत्परजुया च्वने मालि ।
उकि हे पणिडत=चक्षुमान पिसं ध्व दुगन्धगु शरीरयात
निन्दायाना च्वन । केवल बाल मूल तस्ये हे जुः ॥ याना
माया याना प्रशसागाना च्वन । आर्य ! पुत्र थन्यागु नाना
प्रकारया अपवित्रं भरेजुया च्वंगु शरीरयात अलंकृतयाना
बाँलाकाया प्रयोजन हे छु दु ? ध्व शरीरयात बाँलाकेगुला
गथे फबहरं भरेजुया च्वंगु थलयात पिने बाँलागु कापतं भुना
तेगुथे हे जक ज्वी ।

सेठ पुत्रं थःम भार्याया विरक्त भावगु बचन न्यना
बाल— भद्रे ! यदि छुं थःगु शरीरे आमथे दोष खनागु
खःसा छ छाय् प्रबज्या जू मवनागु ?

आर्य पुत्र ! यदि जित प्रबज्या ज्वीगु अनुमती दत्तधासा
जि थौं हे बना प्रबज्या जुत्रने फु ।

सेठपुत्रं— भद्रे ! अथेसा जि छन्त थौं हे प्रबज्या
ज्वीगु अनुमती बीगु जुल धका सत्कारपूर्वक दान प्रदानयाना
आपालं परिवारपि ब्वना बयात भिक्षुणीपिथाय् यंका प्रबज्या
यात, तर देवदत्तयापक्षपि भिक्षुणीपिसं प्रबज्यायागु जुल ।
उह्य उपासिकाया प्रबज्या ज्वागु संकल्प पूर्णन् ॥ ७२
सन्तोष व हषे सुसिज्जूगु जुल । तर बया कमशः ॥ ७३
जुया बस्येलि बयागु इन्द्रिय आकार प्रकार फुक ॥ ७४

जुया वल । हाहा तुति मयातु पहजुया प्वाः नं तगो जुया
वगु खनेदत । अव खना मिक्षुणीपिसं न्यन आर्य ! क्लां
प्वाथे दुष्टथें चवं धव गथे ?

वं—आर्यपि ! जिं मस्यू धव छु जूगु खः । तर जिगु
शील सदाचारला छतिहे बुलुया वंगु मदु ।

अन इपि मिक्षुणीपिसं वयात देवदत्त याथाय् यंका
देवदत्त याके न्यन । आय ! शुद्ध कुल पुत्री तसक थाकुक
भातयात खुसियाना प्रवज्या प्राप्तयान । परन्तु आः थौं धवजा
प्वाथे दुष्टथें चवना वल । धव जिमसं मस्यूक धवया गर्भ-
गृहस्थाश्रमे चववले हे जूगुला अथवा प्रबर्जित ज्वीधुंका जूगु
स्म । आः जिमिसं धव नापं गुकधं व्यवहारयाय् मालि ?

देवदत्त बुद्ध मस्युद्धजुया निम्ति, वयाके शान्ति तथा
मैत्री इया या अभाव जुया च्वन उकिवं मती तल
जि वयात चीवर तोकुसा हे जक जिगु इज्जत च्वनी ।
मस्युसा लोकं जित थथे धया निन्दायाइ स्व स्वः देवदत्त
प्वाथेदुष्ट मिसायात भिक्षुणीयाना च्वना जुल धका । देवदत्त
छुं हे शोच विचार मयास्ये लोहँ प्वीकेथे हे याना छथुं हे
वयात अप्रबर्जित यायगु निम्ति चीवर तोकी धका धाल—

धव खँ न्यना उद्धा भिक्षुणी तिजक दना वयात प्रणाम
आना सुमुक विहारे वन । अन वं भिक्षुणीपिन्त धाल आर्य-
पि ! नत्व देवदत्त स्थविर बुद्ध खः । न जि वया अनुयाई
जुया भिक्षुणी जुयागु खः । जिला लोकाग्रह सम्यक सम्बुद्ध-
गुम्ह खः उम्ह शास्ताया अनुयाईजुया भिक्षुणी जुयागु खः ।
जित धव प्रवज्या मुस्किल हे लाभ जूगु खः । उकिं जित
धव प्रवज्या कुतकेगु छ्रता यत्नयाय् मते । बरू छ्रुपोल-

पिनि मने संखा दु खयागु जूसा जित शास्ता याथाय व्वन
चंकी । भिक्षुणीया थुगु प्रकारया खँ न्यना इवि भिक्षुणीपिं
खयात व्वना राजगिरीमें न्वागू योजन न्यासिना श्रावत्ति
ध्यक बन । अन जेतक्कन विहारे चना बुद्धयात प्रणामयान
भिक्षुणीपिंम व खँ निवेदन यात ।

शास्तां विचायात धवया गर्भ गृहस्थाश्रमे च्वंगु अवसथा
है दुगु खः । अथेन तिर्थकर तयेत अमण गौतम देवदत्त
त्तोतुम्ह भिक्षुणीयत कया ज्वना ज्वँ छुल धका ह्य स्वायत्र व
निन्दयायत भौका दइ धका सियेका इमिगु निन्दा व उपहास
शान्त यायेगु निम्नि थुगु झाडा राजा सहित परिषद्पिंगु
बिचे फसिला यायमा धका मतीतया कोशल नरेश प्रेसेनजित
व अनाथ पिण्ठक हान चुल अनाथ पिण्ठक महाउषधासिका
विशाखा लथा मेमेपिं प्रासद्ध प्रसिद्ध कुलयापि गन्यमान्द
व्यक्तिपि सःता सन्ध्याका इते प्यता * प्रकारयापि व्यक्तिपिंत
एकत्रितयाना महाकुलया उपालि स्थविरयात सम्बोधन याना
धाल । उपालि ! हुँ छ चना प्यांगु परिषदया बिचे थुझ्य युवती
भिक्षुणीयागु सदाचारया बारे परिज्ञाया धका भार विश्र
बिज्यात ।

उपालि—हवस भन्ते ! धका परिषद्पिंगु बिचे बन्त
थात यथा योग्यगु आसने केतुनम जुजुया न्व्वोने विशम्बा
उपासिकायात सःता धाल — विशाखा ! छ थुझ्य युवती
भिक्षुणीया गर्भ गुब्ले दुगु खः बाँलाक विचायाना निर्णय
याना ब्यू ।

विशाखां—ज्यू, हवस भन्ते धका स्वीकारयाना छुचा-

* भिक्षु भिक्षुणी उपासक उपासिका

स्तेल कनातं घेरेयाका कनातया हुने उद्ध भिक्षुणीयान व्वनायंका वयागु हो। तुती नभिस्थान तथा प्वा समेत स्वया महिना दिन आदि फुक बिचारयाना भिक्षुणी जगु दिन व प्वाथे दुगु दिन ठोक ठोक नक्सां सियका गृहस्था श्रमे च्वं बले हे प्वाथे दुगु खः घका धहरेयाना स्थचिर याथाय वया ध्वं खँ कवल ।

स्थविरं प्यंगु परिषद्या न्द्योने उद्ध भिक्षुणीयागु सदाचार्यात प्रशंसायाना विया विज्यात । अले उद्ध विक्षुणीनं थःत प्रशंसा प्राप्तजगु खना हप्ते खुसिजुया भिक्षुणीपिं नापतुं भिक्षुणी आश्रमे वन ।

लिपा एभ पारषक जुस्येलि पद्मोत्तर तथागतया पाले बस्पेलयागु चरणे प्रार्थनयाना बम्ह महा प्रताशम्ह पुत्र जन्म यात ।

छन्दु जुजु भिक्षुणी पिनिगु आधम पाख्ये वना च्वंगु बखते विहारे मचा ख्वःसःताया आमत्य पिंके न्यन ध्व ख्वसः सुयागु ?

मन्त्रोपिंस — महाराज ! उम्ह युवती भिक्षुणीनं पुत्र जन्मयात वहे मचायागु ख्वःसः खः ।

जुजु — भणो ! भिक्षुणीपिन्त मचा लहिना तयेगु थाङ्को उर्कि व मचा जिलहिनाते हुँ बना कया हति घका मघा कायेके छोया दरबारे यंका धाईमांपिन्त मचा लःहाना विल । व मचा राजकुमार पिथे राजदरबार प्रतिपालन जुया वल । नाम कण यावले कश्यप धका नां तल । तर राजकुमारपिथे हे पालन पापण जूगुलियाना वयागु नां कुमार कश्यप धका द्वयात दुल । जव व मचा उखें थुखें छ्वाँय् ज्वीकृत

हितवने सल मितीथाय् ल्वाईगु बखते मेपिंमचातस्यें मां औ
मटुम्ह मचां दाल धका धाईगु जुल । मस्तयेसँ अथे धागु
ताया व जुजुयाथाय् वना न्यावन महाराज ! जिमि मां ब्वा,
सु ?

जुजुं — तात छिमि मांपि थुपिका धका धाइमांपि
क्यनीगु जुल ।

वं मतो तइ मां धयापि थुलि मछि ज्वी मखु मांध-
यापि केवल छम्हहे जक ज्वीमा धका जुजुं धाईमांपि क्योसां
वयामने विश्वाश मजुया हानं हानं न्यनो महाराज ! जिमि
मां सु ?

जुजुं — थव मचायात हैक्य फइ मखुत धका छिमि मां
फलानाम्ह भिक्षुणीका धका फुक खँकन । व खँ न्यस्येलि वनं
भिक्षु जूवनेगु मती तया जुजुयात धाल— महाराज जिनं भिक्षु
जूवने,

जुजुं — तात छं भिंगु मती तल धका महान् सत्कार
पुर्वक वयात प्रवज्या याय् यंकल । व कुमार कश्यप न्हेद्द
दुवलेहे भगवान् बुद्ध याथाय् वना प्रवज्या प्रहण यात । अन
नीदँयागु उमेर जुस्येलि उपसम्पदा प्राप्त याना क्रमशः सयके
सियके याना बाँलाक धर्म देशना याइम्ह भिक्षु जुल ।

शास्तां — भिक्षुपि ! जिगु साशने बाँलाक धर्मया खँ
कनेगुली धर्म कथिके श्रेष्ठ पद कुमार कश्यप यात ज्वी धका
एतदगग पदबी बिया बिज्यात ।

छुं दिन लिपा उद्योग अभ्यास यायां वमिक सूत्रया
खँ न्यना अरहत पदनं प्राप्तयाना काल ।

मांम्ह काय् यागु बियोगं खया च्वंगु भिन्निदँ दय धुं कल ।

वयात पुत्रस्नेहलं तुगले कातुक हे ज्वना तल । छन्दु पुत्र
शोकाकुल ज्वीका मिखाय रुचि जायेक तया भिज्ञा बिज्यागु
बखते लें विचे स्थविरयात खन । खनेवं हे जि काय् ! जि
पुत्ता ! धाधां हाहां काय् या थाय् ढां वन । ढां वंगुलिं लें
भाराक गोतुल । दुरुपिनं दुरु तिन्हम्हुया वया चीवर
प्यात । प्यागु चीवरतुं दना स्थविरयात नापलाका स्थविर
यात ज्वं वन ।

स्थविरं जि थथें ध्व नापं नाइस्ये च्वंगु सलं व्यवाहार
यात धासा ध्व मन स्नेहनं आकुल व्याकुल ज्वीका च्वनी ।
उकिं जिं ध्वयात छाक व्यवहार याये थथे यातधासा वं जिगु
पाखे स्नेहया व्यवहार व मधुर वचन मवगु खना वनं स्नेहनं
अलग जूवनी धक ! मतीतया तसलंछुयाना सनागु ? छु स्नेह
(माया) उलिनं तोते मफुला छँ ? धका धाल ।

भिक्षुणीनं— पुत्ता ! छँ छु धया च्वनागु धक्म हानं
घावन ।

कुमार कश्यप—हानं छु अ भिक्षुणी जुयानं माया उलि
हे नं त्याग याये मफुला धका कटुसलं हकल ।

काय् यम्हु शुगु प्रकारया कठोर वचन न्यना मती तल ।
जि ध्वयागु हे कारणे मिस्तिनिं तक मिखां रुचि मद्यूकुस्ये
च्वना तर थौं जित ध्वं व्यवहारयागु स्वः गुलित माया स्नेह
मदुम्ह धक धका पुत्र स्नेहनं अलग जुया उखुनु हे भावना
वृद्ध याना असहन्त पापयाना कल ।

अन छन्दु धर्म समाले भिक्षुपिंगु विचे खँ जुल,
आयुष्मानषि ! देवदत्तं शुगु प्रकारया उषनिशय दुपि कुमार
वृश्यप व कुमार कश्यपया मां यात स्यंकेत सन, तर शास्तां

इमिगु उपरे करुणा तथा इमित उपकारयात घन्य बुद्ध
लोकानुकम्पक धका शास्त्रा यागु गुणयात प्रशसायाना च्वन ।
अबले हे अन शास्त्रा विज्ञाना न्यन—

भिक्षुपि ! द्विपि सकले शुना छु खँ लहाना च्वना ?

भिक्षुपिंस — भन्ते थुगु प्रकारया खँ हाना च्वना धका
जुक्क खँ कन ।

शास्त्रं— भिक्षुपि जिं आज्रक इमित उपकार यानागु
मखु न्हापानं उपकार यानागु दु धका जयतकया खँ हय
आज्ञा जुया विज्ञात ।

भिक्षुपि ! न्हापा बाराणसी नगरे ब्रह्मदत्त जुजुं राज्य
याना च्वंगु बखते । बोधि सत्यं सृग कुजे जन्म प्रहण यात ।
व सृग जन्मनिस्यें हे सुवर्ण वर्णम्ह जुल । वयागु मिखा
मणिक थें थि, वयागु न्येकू रजत वर्ण वयागु म्ह लाल वर्ण
वयागु म्हे सँ दुश्मलयादूथें च्वं वयागु न्हेपं च्वामो सायागु
थें ध्वायाच्चिं हानं वयागु म्हनं सलया मचाथें लःधिजू व
न्यास सृगत नाप जङ्गले विचरण याना जुया च्वन । वयागु
ना खः निग्रोध सृगराज । व च्वंथाय् वं छु भति लपाक
न्यासः सृग नापं शाखा धयाह्वा सृग छङ्गनं दु । चनं अथे हे
सुवर्ण वर्णम्ह खः ।

उगु समय बाराणसी च्वंम्ह जुजु सृग स्वायगु निम्ति
लसकं न्हाम्ह जुबा च्वन । व जुजुं ल्य मदेकं गबले भोजन
मया निथं मनुतयेत डर्णा लोफिक्य निगम बथा जनपद यापि
मनूत मुंका सिखारे यंका च्वन । डर्कि छून्हु मनू तस्येविचार
यात धव जुजुं जिमित न्हावले ज्या तोफिका सिखारे यंका
च्वन थुगुप्रकारं निथं सिखारे वना च्वन धासा छ्वें छुंनयाये

मालि मखु । थथे मखुत, वगिंचाय हे घाँय् व लः तया जङ्गलं
 मृगत स्थाना हया वगिंचाय् दुत छवया द्वार बन्धयाना बो
 अले सिखार बने मालिमखु धका अकल याना इपि सकले
 सुना मूग आदि नानाप्रकारया हाथ हथियारज्वना जङ्गलेवना
 क्षगू योजन तक चेराविया मृगत स्थाना वगिंचाय् दुत छोगा
 द्वार बन्धयाना जुजुयात खवर विल महाराज! जिपि न्हावले
 सिखारे बना च्वने व छेंया ज्या आपालं हानि जूगुलि जिपि
 सकले जङ्गले बना आपालं मृगत स्थाना हया वगिंचाय तये
 हयागु दु । आः सरकारया गुकथं यायमाल उकथयाना दिसं
 धका जुजु याके आज्ञा फवना उपि छेंछें बन ।

जुजु इमिगु खं न्यना वगिंचाय् बना मृगत स्वः बन ।
 मृग तेगु विचे निम्हे मृग लुँयागु रङ्गयाविं खना इपि निम्हे
 सित अभय दान विल । जुजु अनलि गवले थःहे बना गवले
 जासुवात छोया मृग स्थाना मृगयागु ला नइगु जुल । मृगत
 धनुष खनेवं हे सीखना न्याना विस्यू विस्यू ज्वीगु जुल ।
 कारण गुलि गुलि मृगत निथू स्वथू बाणया च्वत नया घापा
 ज्वीका दुःख सिया च्वन । गुलि गुलि घापा जूगुर्भी बिमारी
 जुया सिना बना च्वन । छन्हु मृग समूह बना थव खं बोधि
 सत्व आत कंवन । बोधि सत्वं-मृग तयगु दुःखया खं न्यना
 साखा मृगयात सःता घाल—सौम्य ! भी मृगतस्ये आपालं
 दुःखसिया च्वन । हानं आपालं मृगत नोक्सान जुया च्वन ।
 यदि आ सीमागु अवश्य जुस्येलि मृग तयत धनुषया
 तिरंलाना घाःपा ज्वीका दुःख कष्ट मज्वीगु यत्न उपाय याये
 माल, मृग तयेत सी बनेगु पा दयेका वी छन्हु छंगु पाखे यापि
 छोया व्यू । छन्हु जिगु पाखे यापि छोया बी । गुखुतु गुम्हे

सिगु पावई उखुनु उम्ह वना गःप त्वाल्हाइगु (धर्म गण्डकस) चना गःपदिका रवं वनेगु शुगु प्रकारं यात धासा मृगत घापा ज्वीका दुःख सिथा च्वने मालि भखु ।

सखामृगं धव खँ यात र्खीकारयात । अन निस्ये सुयागु पाखः उम्ह वनम धर्मगण्डकास चना च्वं वनिगु जल । अले जासुवा वया अन च्वना च्वम्ह मृगयात स्याना छें ज्वना चनीगु जुल ।

छन्हु साखा मृगया पुचले च्वम्ह छम्ह गर्भिनी मृगया पावल । व मृगनीन शाखा मृगयाथाये वना निवेदनया वन र्खामी ! जि गर्भिनी खः । पुत्र जन्म ज्वीवं मां काय् निम्हेम्हें प्राप्यया पा का वने । थौं जिगु थासे मेम्ह सुं मृग यातनि छोया दिसँ ।

साखा मृगं— छव सी वनेगु खः । छंगु थासे मेपिं सुं चनि मखु छहे हूँ धका धाल । *Digital*

साखा मृगयाके दया भाव मखना व मृगनी बोधि सत्त्व याथाये वना वहे खँ निवेदन यान । बोधि सत्त्वं व खँ न्यना व्यू हूँ छंगु पलेसा जिं स्वेका धका वयात छोया बिल ।

बोधि सत्त्व स्वथ थहे वना धर्म गण्डकस न्हापलाका गोतुला च्वंबन । जासुवानं अभय प्राप्त जूम्ह मृगवया गण्डकस गोतुला च्वंगु खना धव छाये थौं थन वया च्वन ? धका ब्वां वना जुज् यात व खबर कं वन ।

जुजु तुरन्त रथे च्वना ढ्वाँ स्वचल । बोधि सत्त्व च्वना च्वंगु खना न्यन—सौम्य मृगराज ! जिं छन्त अभय बियागु मखुला ? छ थौं थन छाय् गोतुला च्वं वयागु ? कारण छुदु ।

बोधि सत्त्व—महाराज ! जिथाये थौं गर्मिनी मृग वश
 जिगु पा छग् सुं छम्हेसित लाका ब्यू धका हावल ।
 जि सुं छम्हेसित मृत्यु सुं छम्हेसित लाकाबीगु मन मदु ।
 उकिं जिं थःगु जीवन वयात विथा । वयागु मरण जि पा
 फ वया चवना , महाराज शुकि छुं संखा कया दीम्वा जित
 मागु ज्ञायाना दिसँ ।

जुजुं—स्वामि । सुवर्ण मृगराज ! जि थौं दक छिथे
 जाह्न ज्ञमा मैत्री दया युक्तम् सुं सत्वनं मखनानी उकि । छ
 खना जि अतिकं प्रशन्न जुज । इना दिसँ छितनं वयातनं
 निम्हसित अभय बी ।

बोधिसत्त्व—महाराज ! जिपिं निम्हसितं अभय प्राप्त
 जुल तर बाकि मृग तयेत छु यायेगु ?

जुजूं—स्वामि ! इमितनं अभय बी ।

बोधिसत्त्व—महाराज वगिचाये च्वपि मृग तयेत्ता
 अभय प्राप्त जुल । अन बाहि जङ्गले छवंपिन्त छु यायेगु ?

जुजूं—स्वामि ! इमितनं अभय बी ।

बोधिसत्त्व—महाराज ! मृग जाति तयतला अभय
 प्राप्त जुल मेपि चौपाये (प्यपाचूपित) छुयायेगु ?

जुजूं—स्वामि ! इमितन अभय बी ।

बोधिसत्त्व—महाराज ! चौपाये पिन्तला अभय प्राप्त
 जुल । तर पक्षि तयत छु यायेगु ?

जुजूं—स्वामि ! इमितनं अभय बी ।

बोधिसत्त्व—महाराज ! पक्षि पिन्तला अभय प्राप्त जुल
 लखे च्वंपि प्राणिपिन्त छु यायेगु ?

जुजूं—स्वामि ! इमितनं अभय बी ।

थुगु प्रकारं बोधिसत्त्वं फुक सत्त्वं पिन्त अभयं पवना
ज्जुयात पञ्चशीलेत्या महाराज ! धर्मयागु आचरण्या, माँ
बौ काय् म्हाय् ब्राह्मण गृहस्थपि सकले नापं धर्मया व्यवा-
हारया। थुगु प्रकारं यात घासा सिना बनिगु वखते सुगति
स्वर्गलोक बना जन्म कावनी धका जुजुयात धर्म देशना याना
छुं दिन बर्गिचाये च्वना अन जङ्गल पाखे स्वया बन। उहा
मृगनीनं पुष्प समानम्ह षुत्र जन्मयात। व मृग द्विता द्विता
साखा मृगयाथाय बनीगु जुयावल। अले वया मानं थःमचा
साखा मृगयाथाये वगु स्वना। काय् यात सःता मचा छ वया
थाय् बने मते। छ बनिगु जूसा निग्रोध मृगया थाय् जक
हुं, साखा मृगयाथाय् च्वना म्वायगु स्वयां निग्रोध मृगया
थाय् बना सिना बनेगु हे श्रेष्ठ स धका थथे घाल—

निग्रोध मेव संवेद्य न साखामुपस बसे ।

निग्रोधास्मि मतं सेद्यो यज्ञे साखामि जीवितंति॥

निग्रोधयागु संगत व सेवाया साखा याथाय् बने मते
साखायाथाय् च्वना म्वायगु स्वयां निग्रोधनापं सिना बनेगु
हे उत्तम स्तः ।

आ थुखे अभय प्राप्त जूपि मृगतस्यें किसान तेगु व्वीं
बना नःबनिगु जुया बल। किसान तस्यें अभय प्रापृ जूपि
मृगत धका मतीतया न स्थाना छोत नत्व ख्याना हे छोत।
मृगतस्यें तसक दुःख बीस्येंलि किसानत सकले मुना जुजुया
थाये बना व खँ कँवन।

जुजुँ—जि प्रसन्नता पूर्वक निग्रोध मृगयात अभय वर
दान बिया, उकिं वरु जि राज्य तोता बीगु कवल याये थःगु

प्रतिज्ञा यात भग्नयाये मखु ।

निग्रोधमृगं थुगु खवर सियका मृगत फुक मुङ्का आथन
उखे मेपिनिगु ढ्वीं बना नवने मदु धका धया. अले मनू तयेत
न सूचना बिल । थन उखे, ढ्वीं वालै मन्घूसे केव ल सिमा हः
यागु झन्दा ढ्वेका व्यू थथे यायेवैं मृगतम्यें ढ्वीं नवनि मखु ।
अननिस्ये ढ्वीं सिमा हयाःगु झन्दा ढ्वेकेग प्रथा चलेजुल ।

थन उखे मृमतरयें सिमा हःयागु चि कातेयाना ढ्वीं
बना न भवन । छ्यायेकि बोधिसत्त्व इमित अथे यायेगु उप-
देश बिल ।

थुगु प्रकारं बोधिसत्त्वं मृगगण यात अनुसाशन याना
क्रमानुसार सिना स्वर्ग लोक बन ।

राजानं बोधि सत्त्वयाभु उपदेशानुसारं राज्य चलेयाना
कर्मनुसार जुजुनं परलोक जुया बन ।

शास्तां — भिक्षुपि ! जिं आजक स्थविरनी व कुमार
कश्यपया आश्रय दाता जुया वयागु मखु । न्हापानं आश्रय
दाताहे जुया वया च्वनागु खः धका थमं देशना याना जात-
कया सार अंश कया थथेधका आज्ञाजुया विज्यात । अबले
साखा मृग आ याह्म देवदत्त खः । वया परिषद् देवदत्तया
हे परिषद् खः । मृगनी आयाह्म स्थविरनी खः । पुत्र कुमार
कश्यप खः राजा आनन्द धरन्तु निग्रोध मृग जिहे खः । धका
जातक निर्देश याये धुंका धुत्र स्नेह यात चः फुना थःत थमं
तुं प्रतिस्था प्राप्तयाना काःगु वारे स्थवीरनीयात प्रशंसायाना
थथे धया विज्यात । भिक्षुपि मेपिगु भरोसा सुनानं स्वर्गं
तथा मोक्षया लें बना मार्ग फल प्राप्तयाना काये फइ मखु ।
उक्ति थः थमं उद्योग अभ्यास यायमा । उक्ति थःया माल्लिक

(१७)

थःख मेरिं सुंज्वी मस्तु । धका थुगु गाथा आङ्गा जुया
बिज्यात ।

अत्ताहि अत्तनो नाथो कोहि नाथो परोसिया ।

अत्तनाहि सुदत्तेन नाथ लभति दुल्लभं ॥

थःया नाथ थःहे खः । मेरिं नाथ सुं मदु । अत्त थःत
थम बॉलःक दमन या॑म्हेसित हे दुर्लभ नाथ प्राप्त जूँडे ।

थन नाथया॑ मतलब थःत प्रतिष्ठा॑ देकेगु खः॒ इन्द्रिय दमन
याना अरहन्त फलयात लाभ यायेगु हे दुर्लभ नाथ प्राप्त
ज्वीगु खः । थुगु प्रकारया॑ धर्म देशना॑ न्यना आपालं हे॑
जनतापिसँ श्रोता॑ पति फल लाभयाना॑ काल ।

— बाखँ कचाल —

अनुवादक्या मेणु संक्षिप्त

- १) लोकनीति
- २) श्रामणेर विनय
- ३) लोकनीति (पद्ध)
- ४) गृह शिक्षा
- ५) उत्तरा
- ६) अनन्त लक्खन सुक्ति

७)	द्व शिक्षा	प्रेस (प्रेस)
८)	मैत्री भावना	
९)	कुरु धर्म जातक	प्रकाशक्या प्रतिक्षा
१०)	शाक्यया उत्पत्ति	
११)		Dhamma.Digital

मुद्रकः- मञ्जुश्री प्रेस, लालितपुर, इखाङ्के, आनन्दवहाल, नेपाल ।